

Fru Henriette Kjær talte, som om at der ville blive taget stilling til levedygtighed i det konkrete tilfælde. Det er ikke det, man gør. Konsekvensen er her, at når der én gang er bragt et barn i 18. eller 20. uge til verden, er det slut med aborter efter 18. eller 20. uge, uanset hvor vægtige grunde og hvor lidt levedygtigt fosteret er.

Efter forslaget kan moderen så gå til 28. uge, og så kan man sætte en tidlig fødsel i gang. Jeg synes ikke, det er en behagelig tankegang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, jeg hørte fru Henriette Kjær sige – men jeg håber da, jeg har taget fejl – at man bare anmoder om abort efter udløbet af den 12. svangerskabsuge.

De kvinder, der anmoder om abort – det lød, som om det var noget fuldstændig rutinemæssigt; man kom bare og sagde: Jeg vil for øvrigt gerne have en abort.

Jeg synes, det fremgik af justitsministerens besvarelse, at aborter, der bliver givet tilladelse til efter den grænse, vi har for den frie abort – og de er sjældne, det er noget, der skal i abort-ankenævnet, som der skal rådgives om med medicinsk personale, med andet personale – er ikke bare noget, man anmoder om.

Så jeg vil godt have bekræftet, at fru Henriette Kjær udmærket godt ved, at efter udløbet af den 12. svangerskabsuge er det ikke bare noget, man anmoder om; det er noget der skal søges om, og man får måske bevillingen, måske ikke.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

For at tage det sidste først til fru Elisabeth Arnold:

Jeg ved ikke, om jeg har brugt ordet anmode, men jeg er godt klart over, at man skal igennem en svær procedure for at få den tilladelse; man skal have sin sag behandlet, de amtslige abortsamråd skal tage stilling til sagen, og man skal først have en grundig samtale med sin egen læge. Jeg gør på ingen måde det her til en let sag for kvinden. Det er ikke det, jeg overhovedet vil antyde. Så dér tror jeg nu nok, vi er enige.

Men jeg sammenlignede det med, at hvis man laver en ny lov, og man så indfører en dispensationsordning, så mener jeg, det meget ligner det, vi faktisk har nu.

Til fru Dorte Bennedsen: Jeg håber altså, vi får afklaret det, jeg vil kalde en misforståelse, for fru Dorte Bennedsen har ganske ret i, at det er problematisk, hvis et barn f.eks. har overlevet i 17. uge, at det så er det, der bliver den gældende grænse.

For mig er det helt afgørende, som jeg også siger: Jeg føler mig mere tiltalt af de ordninger, de har i Norge og Sverige, hvor det er et individuelt levedygtighedskriterium, man ser på. Og det er altså nogle af de ting, jeg håber vi kan diskutere i udvalget og komme overens om. Jeg tror altså ikke, vi står så langt fra hinanden.

Jeg vil også sige med hensyn til de bemærkninger, hr. Jann Sjørnsen er kommet med talerstolen, at der mener jeg, at det er et formuleringsspørgsmål, som jeg nok føler vi kan tale os til rette om i udvalget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har kun det korte spørgsmål til fru Henriette Kjær, at hvis hun og Det Konservative Folkeparti føler sig mere tiltalt af ordningerne i Norge og Sverige, hvorfor i alverden støtter man så dette forslag, som ikke tager stilling til levedygtigheden hos det konkrete foster, men sætter en principiel grænse én gang for alle? Når ét barn har overlevet en fødsel i 17., 18., 19. uge, må der aldrig foretages aborter for andre børn.

Jeg fatter ikke, at Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget med de sidste bemærkninger, fru Henriette Kjær kom med her.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Vi støtter forslaget, fordi vi grundlæggende synes, det er et godt forslag, Kristeligt Folkeparti har fremsat, og fordi ministeren ikke har taget sig sammen til at fremsætte et forslag. Så dér, hvor der er uenighed, nuanceforskelle, regner jeg med, at vi kan snakke os til rette i udvalget, så man ender med at få et beslutningsforslag, som der er bred enighed om.

Jeg kan også forstå, at Socialdemokratiet og ministeren har intentioner om at komme med et lovforslag, der ligger i tråd med det her. Vi er enige om, at der skal gøres noget, så jeg har stor tiltro til, at vi kan opnå en enighed om de her detaljer, vi nu står og diskuterer.

Det er derfor, at jeg ønsker at give et positivt indtryk, det er derfor, jeg ønsker at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti støtter det her for-